

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (šiesta komora)

z 27. septembra 2012*

„Hospodárska súťaž — Kartely — Trh s plochým sklom v EHS — Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 81 ES — Určenie cien — Dôkaz o porušení — Stanovovanie výšky pokút — Vylúčenie viazaných predajov — Povinnosť odôvodnenia — Rovnosť zaobchádzania — Poľahčujúce okolnosti“

Vo veci T-82/08,

Guardian Industries Corp., so sídlom v Doveri, Delaware (Spojené štáty),

Guardian Europe Sàrl, so sídlom v Dudelange (Luxembursko),

v zastúpení: S. Völcker, F. Louis, A. Vallery, C. Eggers a H.-G. Kamann, advokáti,

žalobkyne,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: F. Castillo de la Torre a R. Sauer, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie K(2007) 5791 v konečnom znení z 28. novembra 2007 týkajúceho sa konania podľa článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/39165 – Ploché sklo) v rozsahu, v akom sa týka žalobkýň, a zníženie pokuty uloženej žalobkyniam týmto rozhodnutím,

VŠEOBECNÝ SÚD (šiesta komora),

v zložení: predseda komory H. Kanninen, sudcovia N. Wahl a S. Soldevila Fragoso (spravodajca),

tajomník: N. Rosner, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 13. februára 2012,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

Skutkové okolnosti

- 1 Žalobkyne Guardian Industries Corp. a Guardian Europe Sàrl patria do skupiny Guardian, ktorá pôsobí v oblasti výroby plochého skla a autoskla. Guardian Industries stojí na čele skupiny Guardian a nepriamo vlastní 100 % základného imania Guardian Europe.
- 2 V dňoch 22., 23. februára a 15. marca 2005 uskutočnila Európska komisia neohlásené kontroly najmä v priestoroch Guardian Flachglas GmbH, Guardian Europe a Guardian Luxguard I SA.
- 3 Dňa 2. marca 2005 spoločnosť Asahi Glass Co. Ltd a všetky jej dcérske spoločnosti vrátane Glaverbel SA/NV, neskôr AGC Flat Glass Europe SA/NV (ďalej len „Glaverbel“), predložili žiadosť na získanie oslobodenia od pokuty alebo prípadne zníženia pokuty na základe oznámenia Komisie o oslobodení od pokút a znížení pokút v prípadoch kartelov (Ú. v. ES C 45, 2002, s. 3; Mim. vyd. 08/002, s. 155).
- 4 Dňa 3. januára 2006 začala Komisia konanie podľa nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 [ES] a 82 [ES] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205) a informovala o tom účastníkov konania 6. marca 2006.
- 5 Dňa 10. februára 2006 Komisia adresovala viacerým spoločnostiam vrátane žalobkýň žiadosti o informácie. Guardian Europe odpovedala na túto žiadosť 10. marca 2006.
- 6 Dňa 9. marca 2007 Komisia prijala oznámenie o výhradách, ktoré adresovala 13. a 14. marca 2007 viacerým spoločnostiam vrátane žalobkýň.
- 7 Dňa 28. novembra 2007 Komisia prijala rozhodnutie K(2007) 5791 v konečnom znení týkajúce sa konania podľa článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/39165 – Ploché sklo) (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktorého zhrnutie bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* 24. mája 2008 (Ú. v. EÚ C 127, s. 9) a ktoré bolo oznámené žalobkyniam 3. decembra 2007.
- 8 Napadnuté rozhodnutie bolo adresované tiež spoločnostiam Asahi Glass, Glaverbel, ako aj Pilkington Deutschland AG, Pilkington Group Ltd, Pilkington Holding GmbH (ďalej spoločne len „Pilkington“), Compagnie de Saint-Gobain SA a Saint-Gobain Glass France SA (ďalej spoločne len „Saint-Gobain“).
- 9 V napadnutom rozhodnutí Komisia uviedla, že spoločnosti, ktorým bolo toto rozhodnutie adresované, sa zúčastnili na jedinom a pokračujúcom porušení článku 81 ods. 1 ES uskutočňujúcim sa na území Európskeho hospodárskeho priestoru (EHP), ktoré spočívalo v stanovovaní zvyšovania cien, minimálnych cien, cenových cieľov, zmrazovaní cien a iných obchodných podmienok pre predaj nezávislým zákazníkom štyroch kategórií výrobkov z plochého skla používaného v stavebníctve, a to plaveného skla s nízkou emisivitou, vrstveného skla a nespracovaného zrkadlového skla, ako aj vo výmene citlivých obchodných informácií.
- 10 Žalobkyne boli uznané vinnými za toto porušenie za obdobie od 20. apríla 2004 do 22. februára 2005 a bola im solidárne uložená pokuta vo výške 148 miliónov eur.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 11 Návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 12. februára 2008 podali žalobkyne túto žalobu.

- 12 Na základe správy sudcu spravodajcu Všeobecný súd (šiesta komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 64 rokovacieho poriadku vyzval účastníkov konania, aby písomne odpovedali na viaceré otázky. Účastníci konania tejto požiadavke vyhoveľi v stanovenej lehote.
- 13 Dňa 8. februára 2012 žalobkyne predložili Všeobecnému súdu tabuľku týkajúcu sa spôsobu výpočtu pokuty, ktorá im bola uložená. Dňa 10. februára 2012 Komisia predložila svoje pripomienky k tomuto dokumentu, pričom tieto pripomienky boli postúpené žalobkyniam v ten istý deň.
- 14 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na ústne otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočítané na pojednávaní 13. februára 2012.
- 15 Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:
- čiastočne zrušil článok 1 napadnutého rozhodnutia,
 - znížil výšku uloženej pokuty,
 - zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.
- 16 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
 - zaviazal žalobkyne na náhradu trov konania.

Právny stav

- 17 Na podporu svojich návrhov smerujúcich k čiastočnému zrušeniu napadnutého rozhodnutia žalobkyne uvádzajú jediný žalobný dôvod založený na skutkových pochybeniach týkajúcich sa trvania ich účasti na karteli a geografického rozsahu kartelu. Na podporu svojich návrhov smerujúcich k zníženiu výšky pokuty žalobkyne uvádzajú tri žalobné dôvody založené po prvé na potrebe znížiť výšku ich pokuty v dôsledku čiastočného zrušenia napadnutého rozhodnutia, po druhé na porušení zásady zákazu diskriminácie a povinnosti odôvodnenia, pokiaľ ide o výpočet výšky pokuty, a po tretie na nesprávnom posúdení v súvislosti s ich veľmi obmedzenou a pasívnou úlohou, ktorú zohrávali na porušení a na porušení zásady zákazu diskriminácie.
- 18 Na pojednávaní účastníci konania okrem iného spochybnili prípustnosť určitých dokumentov.

O prípustnosti určitých dokumentov a odkazov na tieto dokumenty

O prípustnosti listu Komisie z 10. februára 2012

- 19 Na pojednávaní žalobkyne spochybnili prípustnosť listu Komisie z 10. februára 2012, lebo tento list obsahoval čísla, ktoré im nikdy predtým neboli oznámené.
- 20 Komisia sa domnieva, že tento list, ktorý predstavuje doplnenie jej odpovede z 23. januára 2012 na otázky, ktoré jej adresoval Všeobecný súd, je prípustný.
- 21 Treba uviesť, že hoci tento list nebol Všeobecnému súdu doručený v lehote stanovenej Komisii, účastníkom konania bol aj napriek tomu oznámený 10. februára 2012. Tento list obsahoval pripomienky k dokumentu predloženému žalobkyňami 8. februára 2012, ako aj doplnenie k odpovedi

Komisie na písomnú otázku, ktorej zodpovedanie požadoval Všeobecný súd pred pojednávaním a ktorá sa týkala metódy výpočtu výšky pokuty navrhutej žalobkyňami v prípade vylúčenia viazaných predajov. Komisia v ňom jednak spresnila, že číselné údaje uvedené v tabuľke č. 1 oznámenia o výhradách sa netýkali len interných predajov, ale tiež určitých predajov kategórií skla, ktoré napokon neboli v napadnutom rozhodnutí zohľadnené, a jednak pomeru medzi celkovými predajmi členov kartelu a ich internými predajmi.

- 22 Vzhľadom na obsah tohto listu a skutočnosť, že tento list bol postúpený účastníkom konania, ktorí k nemu mohli predložiť pripomienky na pojednávaní, treba predmetný dokument považovať za prípustný a námietku neprípustnosti, ktorú vzniesli žalobkyne, treba zamietnuť.

O prípustnosti odkazov na dokumenty, ktoré neboli predložené Všeobecnému súdu

- 23 Na pojednávaní Komisia spochybnila prípustnosť niektorých odkazov uskutočnených žalobkyňami v ich prednesoch na dokumenty, ktoré neboli predložené Všeobecnému súdu, lebo tieto dokumenty neboli súčasťou spisu Všeobecného súdu. Spresnila, že šlo najmä o odpoveď žalobkyň na oznámenie o výhradách.
- 24 Článok 44 ods. 1 rokovacieho poriadku týkajúci sa skutočností, ktoré musia byť uvedené v žalobe predloženej Všeobecnému súdu, stanovuje, že táto žaloba obsahuje, „ak treba, označenie dôkazov“. Rovnako podľa článku 46 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku musí vyjadrenie k návrhu obsahovať označenie dôkazov, ktorými odporca preukazuje svoje tvrdenia. Tieto ustanovenia sú doplnené článkom 48 ods. 1 rokovacieho poriadku, podľa ktorého môžu účastníci konania tak v replike, ako aj v duplike navrhnuť vykonanie ďalších dôkazov na podporu svojich tvrdení.
- 25 Okrem toho z článku 48 ods. 2 rokovacieho poriadku vyplýva, že nové dôvody možno počas konania uviesť len vtedy, ak sú založené na nových právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania.
- 26 V prejednávanej veci však treba konštatovať, že žalobkyne nehodlali predložiť nové dôkazy, ani uviesť nový dôvod po ukončení písomnej časti konania a len uviedli, počas ústnej časti konania, niektoré tvrdenia založené na dokumentoch, ktoré neboli predložené Všeobecnému súdu. Preto treba zamietnuť námietku neprípustnosti vznesenú Komisiou a rozhodnúť, že Všeobecnému súdu naopak prináleží posúdiť tvrdenia uvedené žalobkyňami v priebehu pojednávania v závislosti od dôkazov uvedených v spise.
- 27 Okrem toho za okolností tejto veci treba preskúmať poslednú námietku neprípustnosti vznesenú žalobkyňami na pojednávaní týkajúcu sa odkazov urobených Komisiou vo vyjadrení k žalobe a v jej odpovedi na otázky položené Všeobecným súdom týkajúce sa odpovede Pilkington na oznámenie o výhradách, a to po preskúmaní všetkých dôvodov uvedených žalobkyňami.

O návrhoch smerujúcich k čiastočnému zrušeniu napadnutého rozhodnutia

- 28 Žalobkyne na podporu svojich návrhov smerujúcich k čiastočnému zrušeniu napadnutého rozhodnutia uviedli jediný žalobný dôvod založený na skutkových pochybeniach týkajúcich sa trvania ich účasti na karteli a geografickom rozsahu kartelu.
- 29 Žalobkyne vytýkajú Komisii, že jednak nepreukázala, že sa zapojili do kartelu pred 11. februárom 2005, a jednak, že tento kartel pôsobil na celom území EHP. Dôkazy predložené Komisiou v tejto súvislosti sú teda nejednoznačné a rozporuplné a sú založené na subjektívnych, vágnych a nepodložených svedectvách, ako aj na predpokladoch založených na neskorších udalostiach.

O prvej časti založenej na nesprávnom posúdení trvania účasti žalobkyní na porušení

- 30 Komisia uznala žalobkyne vinnými z porušenia za obdobie od 20. apríla 2004 do 22. februára 2005, pričom sa opierala o rôzne dôkazy, konkrétne o dokumenty získané počas kontrol, sčasti potvrdené písomnými vyhláseniami a dokumentmi poskytnutými Glaverbel v rámci žiadosti o zhovievavosť, ako aj o odpovede viacerých podnikov na žiadosti o informácie. Komisia sa tak domnievala, že žalobkyne sa začali podieľať na protisúťažných postupoch od stretnutia, ktoré sa konalo 20. apríla 2004 v Nemecku medzi ich zástupcami a zástupcami Pilkington, počas ktorého ich Pilkington informovala o protisúťažných ustanoveniach dohodnutých s Saint-Gobain a Glaverbel. Aby Komisia dospela k tomuto záveru, opierala sa najmä o dve strany ručne písaných poznámok, ktoré boli zabavené v priestoroch Pilkington počas neohlásených kontrol (odôvodnenia 155 až 188 napadnutého rozhodnutia). Komisia sa domnievala, že žalobkyne sa aj naďalej podieľali na protisúťažných postupoch, lebo 15. júna 2004 ich Pilkington telefonicky informovala o dohode uzatvorenej v súvislosti s talianskym trhom, s ktorou súhlasili (odôvodnenia 189 až 196 napadnutého rozhodnutia). Komisia sa okrem toho domnievala, že žalobkyne sa zúčastnili spolu s Glaverbel, Pilkington a Saint-Gobain (ďalej len „traja ďalší členovia kartelu“) na stretnutí v Luxemburgu 2. decembra 2004, počas ktorého boli prijaté rozhodnutia týkajúce sa zvyšovania cien, minimálnych cien a ďalšie obchodné podmienky týkajúce sa predaja výrobkov z plochého skla vo viacerých európskych krajinách, pričom sa opierala o ručne písané poznámky zabavené v priestoroch Pilkington počas neohlásených kontrol, ako aj o výňatky z diárov (odôvodnenia 197 až 264 napadnutého rozhodnutia). Napokon sa Komisia domnievala, že žalobkyne a traja ďalší členovia kartelu sa stretli 11. februára 2005 v Paríži (Francúzsko), aby sa dohodli na zvyšovaní cien a na ostatných obchodných podmienkach týkajúcich sa predaja výrobkov z plochého skla vo viacerých krajinách Európskeho spoločenstva a na výmene citlivých obchodných informácií (odôvodnenia 265 až 296 napadnutého rozhodnutia).
- 31 Žalobkyne sa domnievajú, že sa nezúčastnili kartelu pred 11. februárom 2005. Spochybňujú, že stretnutia z 20. apríla a 2. decembra 2004 a telefonát môžu predstavovať dôkazy preukazujúce ich účasť na karteli. Tvrdia, že tieto kontakty mohli predstavovať „phase test“ pre troch ďalších účastníkov kartelu predtým, ako sa ich pokúsili pozvať na skutočné stretnutie kartelu. Žalobkyne však nepopierajú svoju účasť na stretnutí z 11. februára 2005.
- 32 Najskôr treba pripomenúť, že podľa článku 2 nariadenia č. 1/2003 a judikatúry znáša bremeno dokazovania porušenia článku 81 ods. 1 ES orgán, ktorý ho vzniesol, pričom tento orgán je povinný predložiť dôkazy, ktorými môže z právneho hľadiska dostatočne preukázať existenciu skutočností zakladajúcich porušenie (rozsudky Súdneho dvora zo 17. decembra 1998, Baustahlgewebe/Komisia, C-185/95 P, Zb. s. I-8417, bod 58, a z 8. júla 1999, Komisia/Anic Partecipazioni, C-49/92 P, Zb. s. I-4125, bod 86). Okrem toho, ak má v tejto súvislosti súd pochybnosť, tá musí byť na prospech podniku, ktorému je určené rozhodnutie konštatujúce porušenie (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 14. februára 1978, United Brands a United Brands Continentaal/Komisia, 27/76, Zb. s. 207, bod 265), a teda v súlade so zásadou prezumpcie nevinny súd nemôže dospieť k záveru, že Komisia právne dostatočne preukázala existenciu daného porušenia, ak pochybnosť v tomto ohľade naďalej trvá, osobitne v rámci žaloby smerujúcej k zrušeniu rozhodnutia, ktorým sa ukladá pokuta (rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. júla 2004, JFE Engineering a i./Komisia, T-67/00, T-68/00, T-71/00 a T-78/00, Zb. s. II-2501, bod 177). Komisia je preto na účel odôvodnenia tvrdenia, že k porušeniu došlo, povinná predložiť dostatočne presné a zhodujúce sa dôkazy. Každý dôkaz predložený Komisiou však nemusí so zreteľom na každý bod porušenia nutne zodpovedať týmto kritériám. Postačuje, ak tejto požiadavke zodpovedá súbor dôkazov, o ktoré sa inštitúcia opiera, posudzovaný ako celok (rozsudok JFE Engineering a i./Komisia, už citovaný, body 179 a 180).
- 33 Ako Súdny dvor už uviedol, je bežné, že činnosti v rámci protisúťažných postupov a dohôd sa uskutočňujú tajne, stretnutia sa konajú potajomky a dokumentácia, ktorá sa na ne vzťahuje, je obmedzená na minimum. Z toho vyplýva, že ak aj Komisia objaví písomnosti jasne potvrdzujúce protiprávne nadviazanie kontaktu medzi hospodárskymi subjektmi, tieto písomnosti budú spravidla len zlomkovité a nesúrodé, takže je často nutné niektoré detaily vyvodiť prostredníctvom dedukcií. Vo

väčšine prípadov sa preto existencia protisúťažného postupu alebo dohody musí vydedukovať z určitého množstva zhôd okolností a znakov, ktoré posudzované ako celok môžu v prípade neexistencie iného koherentného vysvetlenia predstavovať dôkaz porušenia pravidiel hospodárskej súťaže (rozsudok Súdneho dvora zo 7. januára 2004, Aalborg Portland a i./Komisia, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, Zb. s. I-123, body 55 až 57, a z 25. januára 2007, Sumitomo Metal Industries a Nippon Steel/Komisnia, C-403/04 P a C-405/04 P, Zb. s. I-729).

- 34 Ak sa Komisia opiera len o predpoklad, že preukázaný skutkový stav možno vysvetliť jedine existenciou koncentrácie medzi podnikmi, stačí, aby žalobkyne preukázali existenciu okolností, ktoré poskytujú iné vysvetlenie skutkového stavu zisteného Komisiou, a teda umožňujú nahradiť vysvetlenie skutkového stavu, ktoré Komisia použila (rozsudok Súdneho dvora z 28. marca 1984, Compagnie royale asturienne des mines a Rheinzink/Komisnia, 29/83 a 30/83, Zb. s. 1679, bod 16, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 20. apríla 1999, Limburgse Vinyl Maatschappij a i./Komisia, T-305/94 až T-307/94, T-313/94 až T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 až T-335/94, Zb. s. II-931, bod 725).
- 35 Komisia však zdôrazňuje, že táto judikatúra sa neuplatňuje, ak sa jej zistenia opierajú o listinné dôkazy (rozsudky Súdu prvého stupňa Limburgse Vinyl Maatschappij a i./Komisia, už citovaný v bode 34 vyššie, body 725 až 727; JFE Engineering a i./Komisia, už citovaný v bode 32 vyššie, body 186 a 187, a z 12. septembra 2007, Coats Holdings a Coats/Komisnia, T-36/05, neuvverejnený v Zbierke, bod 72).
- 36 Tvrdenia žalobkýň, podľa ktorých sa nezúčastnili kartelu pred 11. februárom 2005, treba preskúmať s ohľadom na tieto zásady.

– O stretnutí z 20. apríla 2004

- 37 Žalobkyne v prvom rade spochybňujú protisúťažný predmet stretnutia z 20. apríla 2004 a dôkaznú hodnotu poznámok pána B., zamestnanca Pilkington, ktorý sa zúčastnil na uvedenom stretnutí. Jednak tvrdia, že stretnutie z 20. apríla 2004 medzi pánom F., zamestnancom Guardian Europe, a pánom B. nemalo protisúťažný predmet, a to na rozdiel od tajných stretnutí, ktoré sa konali medzi tromi ďalšími členmi kartelu 9. januára, 2. marca a 15. júna 2004 a 11. februára 2005. Uvádzajú, že toto stretnutie sa odohrávalo v reštaurácii, jeho predmetom boli otázky verejného záujmu a že pán F. požiadal o preplatenie účtu za večeru. Pokiaľ ide o poznámky pána B. týkajúce sa tejto večere, o ktoré sa opiera Komisia v napadnutom rozhodnutí, tieto poznámky potvrdzujú, že nejde o zápisnicu z tejto večere, lebo obsahujú osobné postrehy. Okrem toho ich obsah treba vykladať opatrne, lebo boli vyhotovené v angličtine osobou, ktorej materinským jazykom nie je angličtina a ktorá nemá dostatočnú prax, takže táto osoba sa mohla dopustiť pri zaznamenávaní oblastí diskutovaných pri večeri chýb.
- 38 V prvom rade treba preskúmať poznámky pána B. týkajúce sa stretnutia z 20. apríla 2004 a v druhom rade protisúťažný cieľ tohto stretnutia.
- 39 Pokiaľ ide o poznámky pána B., žalobkyne spochybňujú, že tieto poznámky boli uskutočnené v priebehu tohto stretnutia, lebo pán F. si nespomína, že by si pán B. robil počas večere poznámky. V tejto súvislosti treba uviesť, že nadpis „Zápisnica zo stretnutia“ a dátum „20/04/2004“ uvedených poznámok predstavujú dôkaz, ktorý je spôsobilý potvrdiť posúdenie Komisie, podľa ktorého predstavujú tieto poznámky zápisnicu z rokovaní, ktoré prebiehali medzi pánom F. a pánom B. 20. apríla 2004, a zaznamenávajú toto stretnutie (odôvodnenie 157 napadnutého rozhodnutia). Podrobný charakter a názov týchto poznámok potvrdzujú tiež toto posúdenie a sú v rozpore s hypotézou predloženou žalobkyňami, podľa ktorej boli vyhotovené pánom B. až po uvedenom stretnutí a ktorý do nich vložil svoje osobné postrehy. Zdá sa totiž málo pravdepodobné, že pán B. by si mohol spomenúť na informácie vymenené v priebehu večere s takou presnosťou. Vzhľadom na tieto

skutočnosti tvrdenie pána F., že si nespomína, že by si pán B. robil v priebehu večere poznámky, aj keby bolo preukázané, nestačí samo osebe na spochybnenie posúdenia Komisie, podľa ktorého boli tieto poznámky urobené počas stretnutia z 20. apríla 2004.

- 40 Žalobkyne v druhom rade spochybňujú dôkaznú hodnotu uvedených poznámok, lebo podľa ich názoru obsahujú osobné postrehy pána B., boli napísané osobou, ktorej materinským jazykom nie je angličtina a ktorá nemá príliš mnoho skúseností. Žalobkyne však nepredložili žiaden dôkaz na podporu týchto tvrdení. Okrem toho samotné žalobkyne uznávajú, že tieto poznámky sú jasné a usporiadané, čo je charakteristické pre zápisnicu zo stretnutia. Okrem toho na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobkyne, tieto poznámky nazvané pánom B. „Poznámky zo stretnutia“ neobsahujú osobné postrehy pána B., ale uvádzajú výmenu informácií medzi pánom B. a pánom F. Informácie poskytnuté pánom B. sú uvedené v prvej časti nazvanej napríklad, pokiaľ ide o Spojené kráľovstvo, Írsko a Nemecko, „Dohodnuté zvýšenie cien“, zatiaľ čo informácie poskytnuté pánom F. sú uvedené ďalej, a pokiaľ ide o Spojené kráľovstvo, Írsko a Nemecko, sú uvedené v časti „Informácie“. Poznámky rovnako uvádzajú, k čomu treba pristúpiť po tejto výmene informácií, napríklad pre Nemecko „Guardian musí potvrdiť cenu skla pre S.“ a pre Taliansko „Musíme ohodnotiť zásoby u zástupcov“. Preto treba považovať tvrdenia žalobkyní len za domnienky, ktoré nestačia na spochybnenie dôkaznej hodnoty uvedených poznámok.
- 41 Z poznámok pána B. ďalej vyplýva, že počas tohto stretnutia došlo k výmene citlivých informácií. Pán B. informoval pána F. o budúcom zvýšení cien v Spojenom kráľovstve, Írsku a Nemecku, ktoré bolo dohodnuté s ďalšími tromi členmi kartelu, a pán F. na oplátku poskytol informácie týkajúce sa postavenia žalobkyní na uvedených trhoch (odôvodnenia 159 až 167 napadnutého rozhodnutia).
- 42 Z týchto poznámok tiež vyplýva, že pán B. informoval pána F. o diskusiách, ku ktorým došlo medzi ďalšími tromi členmi kartelu o cenách a o prípadnom zvyšovaní cien na talianskom trhu, na ktorom sa doposiaľ neuvažovalo o zvyšovaní cien, a že pán F. uviedol, že v prípade zvýšenia cien na talianskom trhu súhlasil buď s pozastavením predaja počas dvoch mesiacov tak, aby mohli traja ďalší členovia kartelu tiež zvýšiť ceny, alebo zvýšiť svoje ceny v rovnakom čase ako traja ďalší členovia kartelu, a síce o tri mesiace neskôr, aby mohlo produkčné centrum zásobujúce taliansky trh uplatniť uvedené zvýšenie.
- 43 Žalobkyne však uvádzajú, že informácie poskytnuté pánom F. na stretnutí neboli citlivé, lebo o nich Pilkington vedela, alebo boli úmyselne nesprávne. Citlivý charakter informácií poskytnutých pánom F. pánovi B. však vyplýva z ich samotného obsahu. Tieto informácie vlastne obsahovali obchodnú stratégiu žalobkyní, o ktorej by normálne nemala konkurencia vedieť. To je najmä prípad informácií týkajúcich sa fungovania továrne Goole (Spojené kráľovstvo), počtu jej zákazníkov v Spojenom kráľovstve a Írsku alebo o tom, že má záujem o malých zákazníkov, ktorí sa zaujímajú o službu „48 hodín“. To isté platí, pokiaľ ide o informácie týkajúce sa cien uplatnených na určitých zákazníkoch, o ich postrehy, pokiaľ ide o prispôbenie zvyšovania cien v Nemecku, veľkosti zákazníkov alebo o správanie, ktoré treba prijať v prípade zvýšenia cien v Taliansku. Okrem toho skutočnosť, že pán B. uviedol tieto informácie vo svojich poznámkach, je v rozpore s tvrdením žalobkyní, že konkurenti o týchto informáciách vedeli.
- 44 Nakoniec skutočnosť, podľa ktorej niektoré z týchto informácií poskytnutých pánom F. obsahovali nepresnosti, ako napríklad, že zákazníckych účtov bolo 130 a nie 150, alebo že produkcia továrne Goole bola „nízka“, ale nie „najnižšia“, za predpokladu, že sa táto skutočnosť preukáže, nemá na posúdenie ich významu vplyv. Okrem iného na rozdiel od toho, čo uvádza pán F. vo svojom miestoprísahnom vyhlásení z 10. mája 2007, odkaz na „trh v rozsahu 135 000 ton“ v prípade Spojeného kráľovstva nepredstavuje nesprávnu informáciu, ale jednu z podmienok stanovenú členmi kartelu na účely zvýšenia cien, teda odhad objemu plochého skla, ktoré mali žalobkyne predat v Spojenom kráľovstve (odôvodnenie 161 napadnutého rozhodnutia).

- 45 Z uvedeného vyplýva, že Komisia sa mohla správne domnievať, že počas stretnutia medzi pánom F. a pánom B. došlo k výmene citlivých informácií týkajúcich sa Spojeného kráľovstva, Írska, Nemecka, ako aj stratégie žalobkyní v prípade zvýšenia cien v Taliansku. Ako tvrdí Komisia, táto výmena informácií predstavuje prinajmenšom zosúladený postup. Treba pripomenúť, že zosúladený postup, ktorý je zakázaný článkom 81 ods. 1 ES, predstavuje každé uskutočnenie priameho alebo nepriameho kontaktu medzi hospodárskymi subjektmi, ktorý by mohol buď ovplyvniť konanie skutočného či potenciálneho konkurenta na trhu, alebo by mohol tomuto konkurentovi odhaliť konanie, ktoré sa daný podnik rozhodol uskutočňovať na uvedenom trhu alebo ho na tomto trhu zamýšľa uskutočňovať, pokiaľ cieľom či následkom týchto kontaktov je vytvorenie podmienok hospodárskej súťaže, ktoré nezodpovedajú obvyklým podmienkam trhu (rozsudky Súdneho dvora Komisia/Anic Partecipazioni, už citovaný v bode 32 vyššie, bod 117, a z 8. júla 1999, Hüls/Komisia, C-199/92 P, Zb. s. I-4287, bod 160; rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. marca 2000, Cimenteries CBR a i./Komisia, nazývaný „Cement“, T-25/95, T-26/95, T-30/95 až T-32/95, T-34/95 až T-39/95, T-42/95 až T-46/95, T-48/95, T-50/95 až T-65/95, T-68/95 až T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 a T-104/95, Zb. s. II-491, bod 1852). Táto forma koordinácie medzi podnikmi znamená, že dotknuté podniky sa vedome rozhodli pre praktickú spoluprácu medzi sebou namiesto rizík hospodárskej súťaže (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa z 8. júla 2008, BPB/Komisia, T-53/03, Zb. s. II-1333, bod 179, a z 2. februára 2012, Denki Kagaku Kogyo a Denka Chemicals/Komisia, T-83/08, bod 67). Na preukázanie zosúladeného postupu nie je potrebné dosvedčiť, že sa daný konkurent voči jednému alebo niekoľkým iným konkurentom formálne zaviazal k akémukoľvek správaniu alebo že konkurenti spoločne stanovili svoje budúce správanie na trhu. Stačí, aby konkurent prostredníctvom vyhlásenia o zámere vylúčil alebo aspoň podstatne znížil neistotu v súvislosti so správaním na trhu, ktorú od neho možno očakávať (rozsudky Cement, už citovaný, bod 1852; BPB/Komisia, už citovaný, bod 182, a Denki Kagaku Kogyo a Denka Chemicals/Komisia, už citovaný, bod 67).
- 46 Preto treba zamietnuť ako nedôvodné tvrdenia smerujúce k spochybneniu protisúťažného predmetu uvedeného stretnutia. Vzhľadom na otázky prerokované na stretnutí z 20. apríla 2004 uvedené v bodoch 41 a 42 vyššie, skutočnosť, že toto stretnutie sa konalo počas večere, v reštaurácii prístupnej verejnosti a pán F. požiadal o preplatenie účtu za večeru, nestačí, ako uviedla Komisia, na spochybnenie protisúťažnej povahy uvedeného stretnutia.
- 47 Žalobkyne sa okrem toho domnievajú, že Komisia nepreukázala, že sa pripojili ku kartelu v priebehu stretnutia z 20. apríla 2004. Nepreukázala teda, ako to požaduje judikatúra, že pán B. informoval pána F. o podrobnostiach týkajúcich sa stretnutí medzi tromi ďalšími členmi kartelu ani že pán F. prejavil záujem podieľať sa akýmkoľvek spôsobom na karteli. Okrem toho pán B. nepozval pána F., aby sa zúčastnil nasledujúceho stretnutia kartelu v júni 2004, ale pozval ho len na stretnutie vo februári 2005. Komisia ani nepreukázala, že pán B. navrhol, že môže slúžiť ako kontaktná osoba, pokiaľ ide o konkurentov, ktorí nie sú členmi Európskeho zväzu výrobcov plochého skla (ďalej len „GEPVP“), ktorý bol vytvorený v roku 1978 a ktorý slúži na zastupovanie výrobcov plochého skla v Európe a ktorého členmi sú traja ďalší členovia kartelu a od 1. júla 2004 aj žalobkyne. Uistenia Glaverbel v tejto súvislosti nie sú potvrdené písomnými dôkazmi. Napokon Komisia nemohla opierať svoj záver, že večera z 20. apríla 2004 mala protisúťažnú povahu, o účasť pána F. na neskorších stretnutiach z decembra 2004 a februára 2005 alebo o stretnutia GEPVP.
- 48 Podľa judikatúry, čo sa týka dohôd a zosúladených postupov, ktoré majú protisúťažný predmet, Komisia musí najmä preukázať, že dotknutý podnik mal zámer prispieť vlastným správaním k splneniu spoločných cieľov sledovaných všetkými zúčastnenými a že vedel o skutočnom správaní, ktoré plánovali alebo vykonali iné podniky pri výkone rovnakých zámerov, alebo ich mohol dôvodne predpokladať a bol pripravený prevziať toto riziko (rozsudok Komisia/Anic Partecipazioni, už citovaný v bode 32 vyššie, bod 87).
- 49 V prejednávanej veci z poznámok pána B. týkajúcich sa stretnutia z 20. apríla 2004 jednak vyplýva, že vzhľadom na informácie uvedené pánom F. na stretnutí žalobkyne vedeli o protisúťažnom správaní, ktoré zamýšľali ďalší traja členovia kartelu, a že s ohľadom na informácie uvedené na oplátku

pánom B. žalobkyne sa hodli vlastným menom a vlastným správaním podieľať na spoločných cieľoch kartelu. Hoci žalobkyne boli, ako to aj samy tvrdia, agresívnym konkurentom na trhu, informácie poskytnuté pánom F. v rámci tohto stretnutia umožnili trom ďalším členom kartelu dozvedieť sa o ich pozícii na trhu v Spojenom kráľovstve, Írsku a v Nemecku, na ktorých hodli uplatniť dohody o zvyšovaní cien dohodnuté na predchádzajúcich stretnutiach, ako aj o rozšírení uvedeného zvýšenia cien na taliansky trh s uistením o spolupráci žalobkyní. Za týchto okolností skutočnosť, že poznámky pána B. neuvádzali, že informoval pána F. o informáciách týkajúcich sa dohôd o zvyšovaní cien, pokiaľ ide o Benelux, alebo o predpovediach o zvýšení cien v ostatných krajinách, najmä vo Francúzsku a Poľsku, prijatých 2. marca 2004, nemá na účely preukázania účasti žalobkyní na karteli vplyv.

- 50 Preto na rozdiel od toho, čo uvádzajú žalobkyne, a v súlade s judikatúrou uvedenou v bodoch 45 a 48 vyššie, treba dospieť k záveru, že Komisia preukázala ich účasť na karteli od stretnutia z 20. apríla 2004.
- 51 Tvrdenie žalobkyní, že z poznámok pána B. nevyplýva, že informoval pána F. o existencii a obsahu stretnutí kartelu a najmä o poslednom stretnutí, ktoré sa konalo 2. marca 2004, nemá vplyv na otázku, či sa žalobkyne pripojili ku kartelu počas stretnutia z 20. apríla 2004. Ako sa konštatovalo v bode 41 vyššie, z poznámok pána B. vyplýva, že pán B. informoval pána F. o existencii dohôd o cenách týkajúcich sa Spojeného kráľovstva, Írska a Nemecka, ako aj o lehotách na ich vykonanie «o dva týždne» pre Spojené kráľovstvo a Írsko a „1. máj – 15. máj – 1. jún veľkí zákazníci“ pre Nemecko. Z napadnutého rozhodnutia preto vyplýva, že Pilkington oznámila zvýšenie cien v Spojenom kráľovstve a Írsku 29. apríla 2004, po ktorom nasledovalo oznámenie Saint-Gobain 11. mája 2004 a Glaverbel 18. mája 2004 (odôvodnenie 159 napadnutého rozhodnutia, poznámka pod čiarou 193). Pokiaľ ide o Nemecko, prvé oznámenie o zvýšení cien bolo uskutočnené Saint-Gobain 25. mája 2004, po ktorom nasledovali oznámenia Pilkington a Glaverbel začiatkom júna 2004 (odôvodnenie 163 napadnutého rozhodnutia, poznámka pod čiarou 201). Žalobkyne mali, v rozpore s tým, čo tvrdia, dostatočne jasný prehľad o predpokladanom správaní troch ďalších členov kartelu tak, aby mohli pokračovať vo svojich protisúťažných cieľoch. Napriek týmto okolnostiam pán F. neváhal poskytnúť informácie, ktoré prispievali k cieľom kartelu, ako sú informácie týkajúce sa prípadného zvýšenia cien v Taliansku.
- 52 Tvrdenie žalobkyní, že z poznámok pána B. nevyplýva, že pozval pána F. na ďalšie stretnutie kartelu, treba zamietnuť ako nerelevantné. Komisia vlastne prostredníctvom iných dôkazov preukázala priamu alebo nepriamu účasť žalobkyní na všetkých nasledujúcich stretnutiach kartelu od tohto dátumu (pozri body 63 a 69 až 71 nižšie). V priebehu stretnutia z 15. júna 2004 tak pán B. telefonoval pánovi F., ktorý bol na dovolenke, aby potvrdil informáciu, ktorú mu poskytol na stretnutí z 20. apríla 2004, pokiaľ ide o Taliansko (odôvodnenie 196 napadnutého rozhodnutia). Pokiaľ ide o stretnutie z 2. decembra 2004, toto stretnutie zorganizoval sám pán F. v Luxemburgu deň pred stretnutím GEPVP, na ktorom sa zúčastnili len štyria zástupcovia členov kartelu (odôvodnenia 199, 201 až 204 napadnutého rozhodnutia). Žalobkyne, ako napokon aj samy uznávajú, sa zúčastnili stretnutia z 11. februára 2005, na ktoré ich pozval pán B.
- 53 Tvrdenia žalobkyní, že z poznámok pána B. nevyplýva, ani aká bola reakcia pána F. na návrhy pána B., ani že prisľúbil pokračovať v diskusiách, treba tiež zamietnuť ako nedôvodné. Ako vyplýva z bodu 49 vyššie, vzhľadom na výmenu informácií, ku ktorej došlo medzi pánom B. a pánom F. počas stretnutia z 20. apríla 2004, žalobkyne vedeli o protisúťažnom správaní zamýšľanom tromi ďalšími členmi kartelu a svojím vlastným správaním sa hodli podieľať na spoločných cieľoch kartelu, čo podľa judikatúry pripomenutej v bode 48 vyššie stačí na preukázanie účasti žalobkyní na karteli.
- 54 Úloha pána B. ako sprostredkovateľa vyplýva zo zápisnice zo stretnutia z 20. apríla 2004 a je potvrdená vyhláseniami Glaverbel z 8. marca a 23. decembra 2005, pričom k prvému vyhláseniu došlo predtým, ako Komisia objavila poznámky pána B. (odôvodnenia 80 a 160 napadnutého rozhodnutia). Skutočnosť, že vyhlásenia Glaverbel boli uskutočnené v rámci žiadosti o zhovievavosť, nemôže brániť Komisii, aby ich využila (pozri v tomto zmysle rozsudok JFE Engineering a i./Komisia, už citovaný v bode 32 vyššie, bod 192). Hoci tieto vyhlásenia, ako tvrdia žalobkyne, nejdú priamo proti záujmom Glaverbel, táto spoločnosť nemala žiaden záujem na tom, aby poskytla Komisii nesprávne informácie,

pokiaľ ide o ostatných členov kartelu. Každý pokus uviesť Komisiu do omylu v rámci žiadosti o zhovievavosť môže spochybniť úprimnosť, ako aj rozsah spolupráce žiadateľa a ohroziť tak možnosť žiadateľa využiť v plnom rozsahu oznámenie o zhovievavosti (rozsudok Súdu prvého stupňa zo 16. novembra 2006, *Peróxidos Orgánicos/Komisia*, T-120/04, Zb. s. II-4441, bod 70). Preto treba zamietnuť tvrdenia žalobkyní týkajúce sa dôkaznej hodnoty vyhlásení Glaverbel, pokiaľ ide o úlohu sprostredkovateľa, ktorú pán B. zohrával.

- 55 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyní, že skutočnosť, že Komisia sa odvoláva na ich účasť na stretnutiach, ktoré sa konali až po kartelovej dohode v decembri 2004 a februári 2005 alebo na GEPVP, aby preukázala protisúťažný charakter stretnutia z 20. apríla 2004, je v rozpore s prezumpciou nevinoty, treba uviesť, že judikatúra nebráni Komisii, aby použila skutkové okolnosti, ktoré nastali až po protisúťažnom správaní na účely potvrdenia obsahu objektívneho dôkazu, akým sú poznámky pána B. prijaté na tomto stretnutí. Naopak, judikatúra uvedená žalobkyňami bráni tomu, aby boli dôkazy týkajúce sa skoršieho obdobia, počas ktorého bolo predmetné správanie legálne, použité na preukázanie protisúťažného charakteru neskoršieho správania, o čo nejde v tejto veci (rozsudky Súdu prvého stupňa z 29. júna 1995, *Solvay/Komisia*, T-30/91, Zb. s. II-1775, bod 73, a *ICI/Komisia*, T-36/91, Zb. s. II-1847, bod 83). Tvrdenie preto treba zamietnuť ako úplne nedôvodné.
- 56 Žalobkyne napokon spochybňujú tvrdenie Komisie, podľa ktorého sa pán B. stretol s pánom F., aby ho informoval o trojstranných dohodách o zvýšení cien v Spojenom kráľovstve, Írsku a Nemecku alebo o ich stanovisku, pokiaľ ide o zvýšenie cien v Taliansku, ako aj o samotnej existencii dohôd o cenách v Nemecku. Okrem toho spresňujú, že podľa judikatúry samotná skutočnosť, že boli informované o stretnutiach kartelu, neznamená porušenie.
- 57 Ako už bolo uvedené v bode 45 vyššie, v prejednávanej veci sa pán F. na stretnutí z 20. apríla 2004 podieľal na výmene citlivých informácií s pánom B. pokiaľ ide o Spojené kráľovstvo, Írsko, Nemecko a Taliansko. Pán F. sa vôbec nedištancoval od protisúťažných informácií, ktoré mu boli poskytnuté, a poskytol informácie týkajúce sa obchodnej stratégie žalobkyní v Spojenom kráľovstve, Írsku a Nemecku a uviedol správanie, ktoré prijímá v prípade zvýšenia cien v Taliansku (pozri body 41 až 44 vyššie), čím podstatne znížil neistotu, pokiaľ ide o správanie, ktoré bolo možné očakávať z ich strany na trhu (pozri bod 45 vyššie). Tvrdenia žalobkyní, podľa ktorých z poznámok pána B. nevyplýva, že pán F. prijal záväzky, pokiaľ ide o ich budúcu cenovú politiku v Spojenom kráľovstve, alebo že sa vyjadril, že budú podporovať jeho zvýšenie cien, nie sú relevantné. Okrem toho v rozpore s tým, čo tvrdia žalobkyne, skutočnosť, že bol informovaný o existencii stretnutí kartelu, môže zakladať porušenie, ak sú na výmenu poskytnuté informácie s cieľom podieľať sa na spoločných cieľoch kartelu (pozri body 48 a 49 vyššie). Napokon udalosti, ktoré nasledovali, ukazujú, že po tomto stretnutí žalobkyne sledovali správanie troch ďalších členov kartelu. Z interného dokumentu žalobkyní zabaveného počas kontrol vyplýva, že po zvýšení cien troch ďalších účastníkov kartelu v Spojenom kráľovstve a Írsku pristúpili k zvýšeniu cien aj žalobkyne (odôvodnenie 159 napadnutého rozhodnutia).
- 58 Tvrdenie, podľa ktorého Komisia nepreukázala existenciu dohody počas stretnutia kartelu z 2. marca 2004, pokiaľ ide o zvýšenie cien pre Nemecko, treba tiež zamietnuť ako nerelevantné. Z poznámok pána B. vyplýva, že informoval pána F. o existencii a obsahu uvedenej dohody, pričom dátum jej prijatia troma ďalšími členmi kartelu nebol relevantný, a že pán F. sa teda dozvedel o jej existencii. Výmenou za túto informáciu pán F. poskytol pánovi B. informácie týkajúce sa systému dvojitého cenového systému spoločného zákazníka žalobkyní a Pilkington, a informoval ho o cene skutočne uplatňovanej na tohto zákazníka. Pán F. navrhol aj rozmedzie zvyšovania cien. Okrem toho neskoršie skutkové udalosti potvrdzujú existenciu uvedenej dohody. Ako sa konštatovalo aj v bode 51 vyššie, táto dohoda bola vykonaná tromi ďalšími členmi kartelu pomerne skoro po dátumoch oznámených pánom B. pánovi F. počas stretnutia z 20. apríla 2004 a uvedených v jeho poznámkach, a to 25. mája 2004 Saint-Gobain, 4. júna 2004 Pilkington a 7. júna 2004 Glaverbel, zatiaľ čo predpokladané dátumy boli 1. máj, 15. máj a 1. jún 2004. V rozpore s tým, čo tvrdia žalobkyne, tento rozdiel nie je významný a nespochybňuje existenciu uvedenej dohody alebo výmeny informácií, ku ktorej v tejto súvislosti došlo medzi pánom F. a pánom B. počas stretnutia z 20. apríla 2004.

59 Vzhľadom na vyššie uvedené treba dospieť k záveru, že Komisia správne v odôvodneniach 171 a 188 napadnutého rozhodnutia rozhodla, jednak že pán B. sa stretol s pánom F. 20. apríla 2004, aby ho informoval o existencii dohôd medzi troma ďalšími členmi kartelu, pokiaľ ide o zvýšenie cien pre Spojené kráľovstvo, Írsko a Nemecko, a ďalej že pán F. mu na oplátku poskytol citlivé informácie týkajúce sa obchodnej stratégie žalobkyní na týchto trhoch. Okrem toho v prípade Talianska pán F. uviedol, že žalobkyne sa nepostavia proti prípadnému zvýšeniu cien. Komisia preto správne rozhodla, že stretnutie z 20. apríla 2004 malo protisúťažnú povahu a že žalobkyne sa pripojili ku kartelu od tohto stretnutia (odôvodnenie 330 napadnutého rozhodnutia).

– O telefonickom rozhovore z 15. júna 2004

60 Komisia sa domnievala, že žalobkyne sa aj naďalej podieľali na protisúťažných postupoch tým, že 15. júna 2004 im Pilkington zatelefonovala, aby ich informovala o dohode uzavretej v súvislosti s talianskym trhom, s ktorou súhlasili (odôvodnenia 189 až 196 napadnutého rozhodnutia).

61 Žalobkyne tvrdia, že Komisia nepredložila žiaden dôkaz o obsahu telefonického rozhovoru medzi pánom B. a pánom F., ku ktorému došlo v priebehu stretnutia z 15. júna 2004, a že Komisia sa opierala len o vyhlásenia Glaverbel vykonané v rámci žiadosti o zhovievavosť, aby potvrdila, že počas tohto rozhovoru pán F. uviedol, že nebude odporovať dohode o cenách týkajúcej sa Talianska. Pán F. len potvrdil, že vzhľadom na to, že žalobkyne nezohrávajú na talianskom trhu významnú úlohu, nemôžu ovplyvňovať ceny na uvedenom trhu, čím potvrdil uistenia, ktoré urobil počas večere z 20. apríla 2004. Okrem toho sa žalobkyne domnievajú, že krátky telefonický rozhovor nemožno porovnávať s účasťou na stretnutí kartelu, ktoré podľa Glaverbel trvalo päť hodín.

62 Najskôr treba pripomenúť, že podľa judikatúry pripomenutej v bode 54 vyššie samotná skutočnosť, že vyhlásenia Glaverbel boli vykonané v rámci žiadosti o zhovievavosť, neznižuje ich dôkaznú hodnotu.

63 Žalobkyne uznávajú, že pán B. telefonoval pánovi F. a že sa rozprávali o Taliansku. Glaverbel spresnila, že pán B. informoval pána F. o dohodách o cenách prijatých počas stretnutia a že všetkým zúčastneným bolo jasné, že vzhľadom na návrhy pána F. žalobkyne nemali v úmysle odporovať uvedeným dohodám (odôvodnenie 189 napadnutého rozhodnutia). Ako tvrdí Komisia, tieto vyhlásenia sú v súlade s vyhláseniami pána F., podľa ktorých zopakoval pánovi B., čo mu už povedal na stretnutí z 20. apríla 2004, teda že nezohráva na talianskom trhu významnú úlohu, že táto situácia sa v blízkej budúcnosti nezmení a že nemohol ovplyvňovať tento trh. Pán F. preto len potvrdil pánovi B., že žalobkyne nenarušia dohody týkajúce sa zvyšovania cien na talianskom trhu. Okrem toho vyhlásenie Saint-Gobain, ktoré žalobkyne nespochybnili, potvrdzuje existenciu vzťahu medzi žalobkyňami a dohodami prijatými počas stretnutia z 15. júna 2004 v rozsahu, v akom sa Saint-Gobain domnievala, že pán F. sa zúčastnil uvedeného stretnutia (odôvodnenia 190 a 196 napadnutého rozhodnutia).

64 Je pravda, že Komisia nepredložila písomné dôkazy týkajúce sa stretnutia alebo telefonického rozhovoru. Podľa judikatúry uvedenej v bode 33 vyššie však v prípade, že tieto písomnosti sú len zlomkovité a nesúrodé, Komisia môže vyvodiť niektoré detaily prostredníctvom dedukcií, čo urobila v danej veci v napadnutom rozhodnutí (odôvodnenie 196 napadnutého rozhodnutia). Navyše žalobkyne nepredložili iné koherentné vysvetlenie, pokiaľ ide o tento rozhovor, ani pokiaľ ide o obsah telefonického rozhovoru medzi pánom B. a pánom F. v súvislosti s Talianskom, ktorého existenciu nepopierajú. Napokon s ohľadom na obsah stretnutia z 20. apríla 2004, ktoré sa týkalo najmä Talianska, a na okolnosti, za ktorých došlo k tomuto telefonickému rozhovoru, skutočnosť, že trval len krátko, nie je relevantná na účely vylúčenia jeho protisúťažného charakteru.

65 Komisia sa preto správne domnievala, že pán B. telefonoval pánovi F. 15. júna 2004, aby ho informoval o dohodách, ktoré boli prijaté na stretnutí, ktoré sa konalo medzi zástupcami troch ďalších členov kartelu a žalobkyňami v ten istý deň, a že pán F. mu v tejto súvislosti oznámil svoje stanovisko, a teda že uvedený rozhovor mal protisúťažnú povahu.

– O stretnutí z 2. decembra 2004

- 66 Komisia sa napokon domnievala, že žalobkyne a traja ďalší členovia kartelu sa zúčastnili stretnutia v Luxemburgu 2. decembra 2004, na ktorom boli prijaté rozhodnutia týkajúce sa zvyšovania cien, minimálnych cien a iných obchodných podmienok týkajúcich sa predaja výrobkov z plochého skla vo viacerých krajinách v Európe, pričom sa opierala najmä o rukou písané poznámky zabavené v priestoroch Pilkington počas neohlásených kontrol a o výpisy z diárov (odôvodnenia 197 až 264 napadnutého rozhodnutia).
- 67 Žalobkyne spochybňujú, že toto stretnutie možno považovať za stretnutie s protisúťažným cieľom. V prvom rade tvrdia, že šlo o večeru, ktorá bola oznámená veľkému počtu osôb, konala sa v reštaurácii prístupnej verejnosti a pán F. požiadal o preplatenie účtu za túto večeru. V druhom rade sa domnievajú, že Komisia nepreukázala, že toto stretnutie viedlo k dohodám o zvyšovaní cien medzi členmi kartelu, ktoré by vyžadovali ich účasť. Tvrdia, že návrhy pána F. počas tejto večere nemožno považovať za ich súhlas s pripojením sa ku kartelu na úrovni EHP a že závery Komisie týkajúce sa týchto poznámok sú v rozpore s vyhláseniami Glaverbel. Podľa Glaverbel nebola predmetom večere otázka zvyšovania cien, žalobkyne sa nikdy pred 11. februárom 2005 nezúčastnili mnohostranného stretnutia kartelu a diskusie počas tejto večere sa obmedzili na výmenu informácií. V treťom rade žalobkyne tvrdia, že „schéma zvyšovania cien“ uvedená v poznámkach pána B. a súvisiace komentáre, vyjadrujú buď vlastné myšlienky pána B., alebo pravdepodobnejšie dvojstrannú diskusiu medzi pánom B. a pánom H., zamestnancom Saint-Gobain, ktoré boli prednesené a sčasti prijaté na stretnutí z februára 2005.
- 68 Najskôr treba spresniť, že poznámky pána B. majú dvojaký charakter. Prvé poznámky boli urobené na papieri s hlavičkou hotela N. a Pilkington a sú nazvané „stretnutie GEPVP v Luxemburgu“ a druhé boli urobené na papieri s hlavičkou Pilkington a sú nazvané „Poznámky z 2/12/2004“. Z vyhlásení Pilkington, ktoré žalobkyne nespochybnili, vyplýva, že prvé poznámky vypracoval pán B. 3. decembra 2004 pre vlastnú potrebu a vyjadrovali názor na stretnutia z 2. decembra 2004, zatiaľ čo druhé boli prijaté počas stretnutia z 2. decembra 2004.
- 69 Z názvu týchto druhých poznámok „Poznámky“, z ich dátumu „2/12/2004“ a z ich obsahu vyplýva, že sú zápisnicou zo stretnutia, ktoré sa konalo v tento deň. V skutočnosti odrážajú diskusie medzi účastníkmi, pokiaľ ide o ceny plochého skla v rôznych krajinách EHP, informácie poskytnuté pánom F. a v časti „Všeobecné dohody“ prijaté dohody. Toto posúdenie potvrdzujú prvé vyhlásenia Pilkington, podľa ktorých sú tieto strany vytvorené z poznámok, ktoré boli zaznamenané v rovnakom čase ako prebehlo stretnutie v Luxemburgu.
- 70 Tieto poznámky umožňujú tiež preukázať, že otázky diskutované počas tohto stretnutia, čiže aj samotné stretnutia mali zjavne protisúťažnú povahu. Upozorňujú na to, že členovia kartelu súhlasili so zvýšením cien v rôznych krajinách EHP a že pán F. poskytol niektoré citlivé informácie. Glaverbel tiež potvrdila protisúťažnú povahu tohto stretnutia vo svojom vyhlásení z 8. marca 2005, podľa ktorého „počas tejto večere sa nad rámec bežných diskusií o cenách dlho diskutovalo o situácii zákazníka S.“.
- 71 Treba preto konštatovať, že poznámky pána B. a zhodné vyhlásenia Pilkington a Glaverbel týkajúce sa diskusií, ktoré prebehli na večeri, umožňujú preukázať protisúťažný charakter stretnutia z 2. decembra 2004 a zrušiť pôvodné vyhlásenia Glaverbel uvedené žalobkyňami, že počas tejto večere sa nerokovalo o zvyšovaní cien. Ako bolo uvedené v bode 45 vyššie, s ohľadom na tieto okolnosti tvrdenia žalobkýň, podľa ktorých k stretnutiu došlo počas večere a pán F. požiadal o preplatenie účtu za túto večeru, nespochybňujú protisúťažnú povahu uvedeného stretnutia.
- 72 Žalobkyne popierajú, že by na tomto stretnutí boli prijaté dohody o cenách, a tvrdia, ako napokon uviedla Pilkington vo svojej odpovedi na oznámenie o výhradách, že šlo o výmenu informácií a nie o dohodu. Z poznámok pána B. však vyplýva, že nad rámec tejto výmeny informácií členovia kartelu prijali tiež dohody o cenách. Pre Taliansko boli stanovené minimálne ceny; pre Spojené kráľovstvo

bola stanovená cieľová cena, ako aj kalendár a postup zvyšovania cien; pre pobaltské štáty bolo rozhodnuté, že žalobkyne zvýšia ceny; pre Poľsko bolo rozhodnuté, že žalobkyne zvýšia ceny v marci 2005 a pre Francúzsko bolo dohodnuté zvýšenie cien o 10 %, ktoré oznámili žalobkyne; pre Benelux bolo rozhodnuté zvýšenie cien v marci 2005; napokon pre Nemecko bolo dohodnuté zvýšenie cien vykonané spoločnosťou Pilkington. Okrem toho posledná strana poznámok pána B. nazvaná „Všeobecné dohody“ obsahuje sčasti zhrnutie dohôd o cenách, ktoré boli uzavreté a ktoré sú uvedené v týchto poznámkach, a sčasti sa týka ostatných dohôd.

- 73 Okrem toho skutočnosť, ako tvrdia žalobkyne, že z poznámok pána B. vyplýva, že pán F. poskytol údaje, z ktorých možno vyvodíť účasť žalobkýň na dohodách uzavretých na večeri, nie je relevantná. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že stačí, aby Komisia preukázala, že sa daný podnik zúčastnil na stretnutiach, na ktorých boli uzavreté protisúťažné dohody, bez toho, aby sa tomu bránil, čím dostatočne preukáže účasť uvedeného podniku na karteli. Pokiaľ bola účasť na takýchto stretnutiach preukázaná, prináleží tomuto podniku, aby predložil údaje, ktorými preukáže, že jeho účasť na uvedených stretnutiach nemala nijaký protisúťažný cieľ, a to tým, že preukáže, že svojim konkurentom oznámil, že jeho účasť na týchto stretnutiach mala odlišnú povahu než ich (rozsudky Komisia/Anic Partecipazioni, už citovaný v bode 32 vyššie, bod 96, a Aalborg Portland a i./Komisia, už citovaný v bode 33 vyššie, bod 81). Ako Súdny dvor uviedol aj v bode 82 rozsudku Aalborg Portland a i./Komisia, už citovanom v bode 33 vyššie, dôvodom tejto právnej zásady je skutočnosť, že podnik svojou účasťou na takomto stretnutí bez toho, aby sa verejne dištancoval od jeho obsahu, umožnil ostatným účastníkom domnievať sa, že súhlasí s jeho výsledkom a že sa mu podriadi.
- 74 Treba však tiež uviesť, že uvedená judikatúra týkajúca sa tichého súhlasu je založená na predpoklade, že príslušný podnik sa zúčastnil na stretnutiach, na ktorých boli uzavreté protisúťažné dohody alebo ktoré mali zjavne protisúťažný charakter (rozsudok Coats Holdings a Coats/Komisia, už citovaný v bode 35 vyššie, bod 91, a tam citovaná judikatúra), o čo, ako už bolo uvedené v bode 71 vyššie, v predmetnej veci nejde.
- 75 V predmetnej veci žalobkyne nepredložili žiaden dôkaz, ktorý by umožňoval preukázať, že hoci sa pán F. zúčastnil stretnutia v ich mene, dištancoval sa od prijatých dohôd. Preto v súlade s judikatúrou uvedenou v predchádzajúcich bodoch samotná účasť pána F. na stretnutí v postavení zástupcu žalobkýň stačí na to, aby bolo možné domnievať sa, že menom žalobkýň vyjadril tichý súhlas s dohodami prijatými počas tohto stretnutia.
- 76 Preto v rozpore s tým, čo tvrdia žalobkyne, z poznámok prijatých pánom B. na stretnutí 2. decembra 2004 vyplýva, že členovia kartelu si na tomto stretnutí nevymenili len citlivé informácie, ale prijali tiež dohody týkajúce sa zvýšenia cien rôznych tried plochého skla v rôznych krajinách EHP a že pán F. v mene žalobkýň vyjadril tichý súhlas s týmito dohodami.
- 77 Žalobkyne však tvrdia, že „schéma zvyšovania cien“ uvedená v poznámkach pána B. neuvádza, že bola uzavretá všeobecná dohoda o budúcom zvyšovaní cien. Treba uviesť, že „schéma zvyšovania cien“, sa nachádza v poznámkach pána B. vytvorených po večeri na papieri s hlavičkou hotela N. Ako bolo uvedené v bode 68 vyššie, tieto poznámky boli vytvorené pre jeho vlastnú potrebu. V tomto kontexte „schéma zvyšovania cien“ obsahuje len rubriku, v ktorej je uvedená tabuľka, ktorá zhrňa rôzne dohody o cenách pre nadchádzajúce roky uvedené v bode 72 vyššie, a súvisiace komentáre pána B. nemožno považovať za interpretáciu úlohy, ktorú by žalobkyne mohli zohrávať v karteli s pánom B., ani za zhrnutie dvojstrannej dohody medzi pánom B. a pánom H. po večeri. Preto toto tvrdenie týkajúce sa „schémy zvyšovania cien“ nestačí na spochybnenie skutočnosti, že na uvedenom stretnutí boli prijaté dohody o zvyšovaní cien.
- 78 Žalobkyne tiež tvrdia, že vo vetách, v ktorých sa uvádza, že „všeobecné pripomienky týkajúce sa správania Guardian podporili ostatní“ a že „Ceny na všetkých trhoch sú ohrozené“, ktoré sú uvedené pred vetou „schéma zvyšovania cien“, sú prevzaté komentáre pána B., pána H., zamestnanca Saint-Gobain a/alebo pána D., zamestnanca Glaverbel, čím sa zdôrazňuje, že nedošlo k odklonu od

agresívnej stratégie. Toto tvrdenie nemôže vyvrátiť predchádzajúci záver. Tieto vety, ktoré napísal pán B. v rámci zhrnutia otázok prejednaných počas stretnutia z predchádzajúceho dňa pre jeho vlastnú potrebu (pozri body 68 a 77 vyššie), nevyjadrujú odklon žalobkyní od dohôd. Jednak veta uvádzajúca, že „Ceny na všetkých trhoch sú ohrozené“, je konštatovaním situácie, ktorá existovala v momente stretnutia z 2. decembra 2004 (pozri napríklad zápisnicu zo stretnutia, v ktorej sa uvádza, pokiaľ ide o Spojené kráľovstvo, že „Ceny v SK sa považujú za nízke“, pokiaľ ide o Francúzsko, že „ceny sú v súčasnosti skoro najnižšie v Európe“, pokiaľ ide o Nemecko, že „ceny treba stabilizovať okamžite na aktuálnej úrovni...“; pokiaľ ide o Španielsko, že „pád cien trvá už dva mesiace“, ako aj prvú z prijatých všeobecných dohôd, že sa predpokladá „zmrazenie cien v celej Európe počas nadchádzajúcich mesiacov“). Ďalej sa uvádza, že „všeobecné pripomienky týkajúce sa správania Guardian podporili ostatní“, čo predstavuje kritiku správania žalobkyní pred uvedeným stretnutím, ktoré až do tohto dňa nebolo očakávaným správaním [pozri najmä zápisnicu zo stretnutia, v ktorej sa, pokiaľ ide o pobaltské štáty, uvádza, že „hoci sa dohodlo zvýšenie cien (G1 + P ceny zvýšili), G ceny nezvýšila a ceny sú na tej istej úrovni (\emptyset [= priemer] 260)“].

- 79 Vzhľadom na uvedené treba v rozpore s tým, čo tvrdia žalobkyne (pozri bod 31 vyššie), dospieť k záveru, že kontakty medzi žalobkyniami a troma ďalšími členmi kartelu nie sú súčasťou „phase test“, ale predstavujú skutočnú účasť na karteli. V skutočnosti bolo preukázané, že žalobkyne zastúpené pánom F. sa pripojili ku kartelu počas stretnutia z 20. apríla 2004, že 15. júna 2004 prijali telefonický hovor, 2. decembra 2004 zorganizovali večeru a že diskusie, ku ktorým došlo na týchto troch stretnutiach, mali protisúťažný cieľ. Okrem toho žalobkyne súhlasili so svojou účasťou na stretnutí z 11. februára 2005, ktoré malo tiež protisúťažný predmet. Keďže existencia stretnutí z 20. apríla a 2. decembra 2004 a účasť žalobkyní na nich bola preukázaná prostredníctvom záznamov pána B. z týchto stretnutí, ktorých dôkazná hodnota nebola spochybnená žalobkyniami (pozri body 39, 40, 69 a 70 vyššie), vysvetlenia, ktoré v tejto súvislosti poskytli, nespochybňujú ich účasť na karteli od 20. apríla 2004.
- 80 Preto sa Komisia správne domnievala v napadnutom rozhodnutí, že žalobkyne sa zúčastnili kartelu od 20. apríla 2004.
- 81 Preto je potrebné zamietnuť prvú časť tohto žalobného dôvodu.

O druhej časti založenej na nesprávnom posúdení geografického rozsahu dohôd

- 82 Komisia sa domnievala, že k porušeniu došlo v rámci celého EHP, lebo jeho pôvodcovia predávali predmetné výrobky prinajmenšom v EHP a že ich spoločný podiel na predaji tam predstavoval aspoň 80 %, že zásobovali svojich zákazníkov z EHP zo svojich tovární a skladov umiestnených na celom tomto území a že predmet kartelu bol na európskej úrovni. V tejto súvislosti zdôraznila, že hoci sa diskusie líšili v závislosti od danej krajiny EHP, všetky mali protisúťažný predmet (odôvodnenia 368 až 371 napadnutého rozhodnutia).
- 83 Žalobkyne spochybňujú tento záver Komisie a tvrdia, po prvé, že krajiny uvedené na stretnutí z 20. apríla, 15. júna a 2. decembra 2004 nemali byť zohľadnené na účely určenia geografického rozsahu kartelu, lebo tieto stretnutia nemali protisúťažný predmet, a po druhé, že dohody o cenách uzavreté na stretnutí z 11. februára 2005 sa netýkali Nemecka, Španielska, Rakúska, Portugalska a Beneluxu a že dohody, ktoré stanovovali strop, pokiaľ ide o zníženie cien, a zľavy sa týkali len Nemecka, Rakúska a Švajčiarska.
- 84 Treba však pripomenúť, že z bodov 59, 65 a 79 vyššie vyplýva, že stretnutia z 20. apríla a 2. decembra 2004, ako aj telefonický rozhovor z 15. júna 2004 mali protisúťažný predmet. Preto treba na účely určenia geografického rozsahu kartelu zohľadniť krajiny uvedené na týchto stretnutiach a krajiny, ktorých sa týkalo stretnutie z 11. februára 2005.

- 85 Žalobkyne tvrdia, že dôkazy uvedené Komisiou na účely určenia ich účasti na dohodách týkajúcich sa celého EHP nie sú dostatočné.
- 86 V predmetnej veci Komisia založila svoje tvrdenie, podľa ktorého sa dohody kartelu týkali celého EHP, na troch prvkoch. V prvom rade ide o zápisnice z rôznych stretnutí kartelu, ako aj o skutočnosti týkajúce sa telefonického rozhovoru z 15. júna 2004. Z týchto dokumentov však vyplýva, že rôzne dohody sa týkali viacerých európskych krajín, a sice Belgicka, Nemecka, Estónska, Írska, Grécka, Španielska, Francúzska, Talianska, Lotyšska, Litvy, Luxemburska, Holandska, Rakúska, Poľska, Portugalska, Spojeného kráľovstva a Švajčiarska. Zo zápisnice zo stretnutia z 2. decembra 2004 konkrétnejšie vyplýva, že účastníci sa rozhodli zmraziť ceny v celej Európe (odôvodnenie 370 napadnutého rozhodnutia).
- 87 V druhom rade Komisia zohľadnila organizáciu výroby a distribúcie plochého skla každého účastníka kartelu. Výroba a distribúcia boli organizované v celom EHP, takže výroba z továrne nachádzajúcej sa v jednej krajine bola distribuovaná vo viacerých susedných krajinách (odôvodnenia 55 a 369 napadnutého rozhodnutia). Túto skutočnosť potvrdili samotné žalobkyne, pričom pán F. uviedol, že každá továreň mala svoj trh bežne určený v rozsahu 300 až 400 km. Geografická organizácia siete tovární každého člena kartelu im teda umožňovala uspokojiť dopyt na ploché sklo v rámci celého EHP.
- 88 V treťom rade Komisia zohľadnila typ účastníkov stretnutí kartelu, ktorými boli obchodní zástupcovia členov kartelu na európskej úrovni, ako aj ich najvýznamnejší zástupcovia vo výbore „Marketing a komunikácia“ (Marcomm) GEPVP, čo žalobkyne nespochybnili (odôvodnenia 369 a 370 napadnutého rozhodnutia).
- 89 Záver Komisie týkajúci sa geografického rozsahu kartelu potvrdzujú ďalšie skutočnosti. Ide po prvé o vyhlásenia Glaverbel, podľa ktorých sa Saint-Gobain, Pilkington a Glaverbel zúčastnili na dvojstranných a mnohostranných stretnutiach, ktoré mali za cieľ obmedziť konkurenciu na európskom trhu s plochým sklom, na ktorom dochádzalo k neustálemu poklesu cien. Žalobkyne boli ďalej informované o existujúcich dohodách prijatých troma ďalšími členmi kartelu v marci 2004 a od tohto dátumu sa zúčastnili stretnutí (odôvodnenia 80 a 81 napadnutého rozhodnutia). Preto v rozpore s tým, čo tvrdia žalobkyne, vyhlásenia Glaverbel v tejto súvislosti sa týkajú len trojstranného kartelu, ktorého sa nezúčastnili. Po druhé ide o sťažnosť adresovanú Komisiou GEPVP, ktorej členmi sú členovia kartelu, týkajúcu sa plánu štátnej pomoci, v ktorej sa uvádza, že „trh s plochým sklom je celoeurópskym trhom, ktorého významnú časť predstavuje medzištátny obchod“ (odôvodnenie 54 napadnutého rozhodnutia). Po tretie ide o zápisnicu a poznámky napísané pánom B. nasledujúci deň po stretnutí z 2. decembra 2004 a zápisnicu zo stretnutia z 11. februára 2005, v ktorých sa zdôrazňuje, že účastníci kartelu diskutovali o európskych krajinách, ktoré nie sú uvedené v bode 86 vyššie, najmä o Bulharsku, Cyperskej republike, Rumunsku a škandinávskych krajinách.
- 90 Okrem toho sa žalobkyne nemôžu odvolávať na judikatúru, podľa ktorej dotknuté podniky určujú geografický rozsah trhu, ktorý môže mať buď väčší, alebo menší rozsah než príslušný geografický trh, lebo tento rozsah závisí od otázky potreby určiť geograficky príslušný trh na účely uplatnenia článku 81 ES, teda otázky, ktorá sa v predmetnej veci nekladie. Podľa tejto judikatúry povinnosť vymedziť relevantný trh v rozhodnutí prijatom podľa článku 81 ES je Komisii uložená len v prípade, ak bez takéhoto vymedzenia nie je možné určiť, či predmetná dohoda, rozhodnutie združenia podnikov alebo zosúladený postup môžu ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi a majú za cieľ alebo následok vylučovanie, obmedzovanie alebo skresľovanie hospodárskej súťaže v rámci spoločného trhu (rozsudky Súdu prvého stupňa zo 6. júla 2000, Volkswagen/Komisia, T-62/98, Zb. s. II-2707, bod 230; z 8. júla 2004, Mannesmannröhren-Werke/Komisia, T-44/00, Zb. s. II-2223, bod 132, a z 25. októbra 2005, Groupe Danone/Komisia, T-38/02, Zb. s. II-4407, bod 99). Ak je predmetom samotnej dohody obmedzenie hospodárskej súťaže na základe „rozdelenia trhu“, potom v zásade nie je potrebné presne definovať relevantné geografické trhy, pretože súčasná alebo možná hospodárska súťaž na dotknutých územiach nevyhnutne bola obmedzená bez ohľadu na to, či tieto územia tvoria „trhy“

v užšom zmysle slova (rozsudok Mannesmannröhren-Werke/Komisia, už citovaný, bod 132; pozri tiež v tomto zmysle rozsudky zo 14. mája 1998, Enso Espaňola/Komisia, T-348/94, Zb. s. II-1875, bod 232, a z 18. júla 2005, Scandinavian Airlines System/Komisia, T-241/01, Zb. s. II-2917, bod 99). Na účely určenia geografického rozsahu porušenia, ktorý bude zohľadnený na posúdenie závažnosti porušenia, Komisia nemusí presne určiť relevantné trhy, ale iba posúdiť väčší alebo menší rozsah geografickej oblasti relevantného trhu alebo relevantných trhov (rozsudok Scandinavian Airlines System/Komisia, už citovaný, bod 99).

- 91 S ohľadom na uvedené treba uviesť, že všetky dôkazy predložené Komisiou, ktoré buď žalobkyne nespochybnili, alebo sú potvrdené inými dôkazmi, umožňujú preukázať, že geografický rozsah kartelu sa dotýkal celého územia EHS. Komisia sa teda správne domnievala, že k porušeniu došlo na celom území EHS.
- 92 Druhú časť tohto žalobného dôvodu, a teda aj celý žalobný dôvod, treba zamietnuť.
- 93 Z vyššie uvedeného vyplýva, že návrhy žaloby na zrušenie treba zamietnuť.

O návrhoch týkajúcich sa zníženia výšky pokuty

- 94 Na podporu svojich návrhov na zníženie výšky pokuty žalobkyne uvádzajú tri dôvody. V rámci ich prvého žalobného dôvodu žiadajú Všeobecný súd, aby zrušil výšku ich pokuty z dôvodu čiastočného zrušenia napadnutého rozhodnutia. Druhý dôvod je založený na porušení zásady zákazu diskriminácie a povinnosti odôvodnenia, pokiaľ ide o výpočet výšky pokuty, a tretí dôvod na nesprávnom posúdení v súvislosti s ich veľmi obmedzenou a pasívnou úlohou, ktorú v súvislosti s porušením zohrávali, a na porušení zásady zákazu diskriminácie.

O žalobnom dôvode založenom na potrebe znížiť výšku pokuty z dôvodu čiastočného zrušenia napadnutého rozhodnutia

- 95 Žalobkyne tvrdia, že výšku ich pokuty treba znížiť, aby sa zohľadnilo čiastočné zrušenie napadnutého rozhodnutia. Domnievajú sa, že pokutu treba vypočítavať len na základe predajov za rok 2004 v súvislosti s krajinami EHP, v prípade ktorých nebolo porušenie spochybnené, ktorých výška dosahuje 241,6 miliónov eur. Okrem toho sa domnievajú, že pokuta musí zohľadňovať výnimočne krátke trvanie ich účasti na karteli, ktorá sa obmedzila len na jedno stretnutie a trvala maximálne 12 dní.
- 96 Z bodov 79 a 91 vyššie vyplýva, že Komisia správne v napadnutom rozhodnutí rozhodla, že žalobkyne sa zúčastnili na karteli medzi 20. aprílom 2004 a 22. februárom 2005 a že k porušeniu došlo na celom území EHP.
- 97 Preto netreba znížiť výšku pokuty s ohľadom na trvanie a geografický rozsah kartelu a daný dôvod treba zamietnuť.

O žalobnom dôvode založenom na porušení zásady zákazu diskriminácie a povinnosti odôvodnenia, pokiaľ ide o výpočet výšky pokuty

- 98 Žalobkyne sa domnievajú, že Komisia porušila jednak zásadu zákazu diskriminácie tým, že z výpočtu pokuty troch ďalších členov kartelu vylúčila hodnotu viazaných predajov, teda predajov vo vnútri skupiny, a jednak povinnosť odôvodnenia týkajúcu sa týchto výpočtov.
- 99 Žalobkyne zdôrazňujú, že vzhľadom na nedostatok odôvodnenia týkajúceho sa výpočtu pokuty troch ďalších členov kartelu a vzhľadom na dôverný charakter použitých údajov je pre ne nemožné určiť povahu a hodnotu viazaných predajov vylúčených pre každého účastníka kartelu. Tvrdia, že

Všeobecnému súdu preto prináleží, aby kompenzoval vylúčenie uvedených predajov tým, že zníži výšku pokuty, ktorá im bola uložená, pomerne k vylúčeniam z trhu s plochým sklom. Toto riešenie by bolo v súlade s usmerneniami k metóde stanovenia pokút uložených podľa článku 23 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 1/2003 (Ú. v. EÚ C 210, s. 2, ďalej len „usmernenia k metóde stanovovania pokút“), lebo toto riešenie umožňuje vhodným spôsobom odrážať relatívnu výhodu podniku na relevantnom trhu a bolo už prijaté Všeobecným súdom.

- 100 Žalobkyne spresňujú, že Komisia vylúčila z celkovej hodnoty trhu vo výške 2,7 miliardy eur miliardu eur viazaných predajov. Táto suma vyplýva z odpočítania celkovej výšky predajov plochého skla uvedenej v napadnutom rozhodnutí, a síce 1,7 miliardy eur (odôvodnenie 41 napadnutého rozhodnutia) od celkovej výšky uvedenej v oznámení o výhradách, a síce 2,7 miliardy eur (odôvodnenie 41 napadnutého rozhodnutia), a predstavuje 37 % celkového objemu trhu, ktorého hodnota je 2,7 miliardy eur.
- 101 Komisia nesúhlasí s tvrdeniami žalobkýň.
- 102 Podľa ustálenej judikatúry rozsah povinnosti odôvodnenia závisí od povahy predmetného aktu a kontextu, v ktorom bol prijatý. Z odôvodnenia musia jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie spôsobom, ktorý umožní jednak súdu Európskej únie vykonať preskúmanie a jednak dotknutým subjektom spoznať dôvody prijatého opatrenia, aby mohli uplatniť svoje práva a overiť, či rozhodnutie je, alebo nie je dôvodné.
- 103 Nevyžaduje sa, aby v odôvodnení boli presne uvedené všetky relevantné právne a skutkové okolnosti, keďže otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 253 ES, sa má posudzovať nielen s ohľadom na jeho znenie, ale tiež s ohľadom na jeho kontext, ako aj na všetky právne predpisy upravujúce dotknutú oblasť (rozsudky Súdneho dvora z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Zb. s. I-1719, bod 63, a z 29. septembra 2011, Elf Aquitaine/Komisia, C-521/09 P, Zb. s. I-8947, bod 150).
- 104 V predmetnej veci sa Komisia domnievala, že protisúťažné dohody sa týkali predajov plochého skla nezávislým zákazníkom (odôvodnenie 377 napadnutého rozhodnutia), a preto tieto predaje zohľadnila na účely výpočtu základnej čiastky pokút (odôvodnenie 41, tabuľka č. 1 a odôvodnenie 470 napadnutého rozhodnutia). Komisia preto z výpočtu pokuty vylúčila predaj plochého skla určený na transformáciu oddelením podniku alebo spoločnosťou rovnakej skupiny. Keďže existencia protisúťažného správania bola preukázaná, len pokiaľ ide o predaj nezávislým zákazníkom, nemožno Komisii vytýkať, že z výpočtu pokuty vylúčila interné predaje medzi vertikálne integrovanými členmi kartelu. Nemožno jej okrem toho vytýkať, že neodôvodnila vylúčenie uvedeného predaja z výpočtu pokuty.
- 105 Okrem toho, ako uviedla Komisia, nebolo preukázané, že vertikálne integrovaní členovia kartelu, ktorí dodávali príslušné výrobky oddeleniam toho istého podniku alebo spoločnostiam, ktoré patrili do tej istej skupiny podnikov, mali nepriamy zisk z dohodnutého zvýšenia cien, ani že zvýšenie cien na trhu na vstupe viedlo ku konkurenčnej výhode na trhu transformovaného plochého skla na výstupe.
- 106 Napokon, pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého Komisia porušila zásadu zákazu diskriminácie tým, že z výpočtu pokuty vylúčila interné predaje, treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry zásada rovnosti zaobchádzania alebo zákazu diskriminácie vyžaduje, aby sa s porovnateľnými situáciami nezaobchádzalo rozdielne a aby sa s rozdielnymi situáciami nezaobchádzalo rovnako, pokiaľ takéto zaobchádzanie nie je objektívne odôvodnené (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. mája 1998, BPB de Eendracht/Komisia, T-311/94, Zb. s. II-1129, bod 309, a tam citovanú judikatúru). V predmetnej veci v rozsahu, v akom sa Komisia domnievala, že protisúťažné dohody sa dotýkali len cien plochého skla účtovaných nezávislým zákazníkom, vylúčenie interných predajov z výpočtu pokuty

v prípade vertikálne integrovaných členov kartelu ju viedlo len k tomu, že rozdielne zaobchádzala s objektívne rozdielnymi situáciami. Preto Komisii nemožno vytýkať, že porušila zásadu zákazu diskriminácie.

107 Z tohto dôvodu treba uvedený dôvod zamietnuť v plnom rozsahu.

O dôvode založenom na nesprávnom posúdení obmedzenej a pasívnej úlohy, ktorú žalobkyne, pokiaľ ide o porušenie, zohrávali, a na porušení zásady zákazu diskriminácie

108 Žalobkyne sa domnievajú, že Komisia nezohľadnila obmedzenú a pasívnu úlohu, ktorú zohrávali na porušení v porovnaní s tromi ďalšími členmi kartelu, ktorí sa na ňom podieľali viac než 20 rokov. Ich účasť sa obmedzila len na jedno stretnutie, ktoré nebolo tajné, a dohody, ktoré na ňom boli prijaté, sa týkali len niektorých krajín a neboli nikdy vykonané. Navyše poznámky pána B. týkajúce sa stretnutia z 11. februára 2005 neumožňovali preukázať, že pán F. súhlasil s tým, že sa bude podieľať na zvyšovaní cien alebo že ho bude riadiť. Za týchto okolností mala Komisia pri stanovení výšky pokuty zohľadniť pasívnu úlohu žalobkyní v karteli.

109 Podľa ustálenej judikatúry, ak sa porušenia dopustilo viacero podnikov, musí sa v rámci určenia výšky pokút preskúmať závažnosť týkajúca sa účasti každého z nich (rozsudky Súdneho dvora zo 16. decembra 1975, Suiker Unie a i./Komisia, 40/73 až 48/73, 50/73, 54/73 až 56/73, 111/73, 113/73 a 114/73, Zb. s. 1663, bod 623, a Aalborg Portland a i./Komisia, už citovaný v bode 33 vyššie, bod 92; rozsudok Všeobecného súdu z 13. septembra 2010, Trioplast Industrier/Komisia, T-40/06, Zb. s. II-4893, bod 105), čo predovšetkým predpokladá preukázanie ich jednotlivých úloh počas trvania ich účasti na porušení (rozsudok Komisia/Anic Partecipazioni, už citovaný v bode 32 vyššie, bod 150, a rozsudok Súdu prvého stupňa zo 17. decembra 1991, Enichem Anic/Komisia, T-6/89, Zb. s. II-1623, bod 264).

110 Podľa odseku 29 tretej zarážky usmernení k metóde stanovovania pokút predstavuje významne znížená účasť podniku na porušení poľahčujúcu okolnosť. Spresňuje, že táto okolnosť sa uplatní, „ak podnik dokáže, že jeho účasť na porušení je významne znížená, a v dôsledku toho preukáže, že v čase, keď bol stranou dohôd predstavujúcich porušenie, sa v skutočnosti vyhýbal ich uplatňovaniu a choval sa na trhu konkurenčným spôsobom“. Okrem toho podľa uvedeného odseku 29 „samotná skutočnosť, že sa určitý podnik podieľal na porušení v kratšom časovom období ako ostatné podniky, sa nebude považovať za poľahčujúcu okolnosť, pretože táto okolnosť je už zohľadnená vo výške pokuty“.

111 Z judikatúry vyplýva, že spomedzi skutočností, ktoré môžu preukázať pasívnu úlohu podniku v rámci kartelu, možno zobrať do úvahy najmä citeľne sporadickejší charakter zúčastňovania sa na rokovaniach v porovnaní s bežnými účastníkmi kartelu, ako aj jeho oneskorený vstup na trh, ktorý je predmetom porušenia, nezávisle od dĺžky jeho účasti na porušení, alebo aj existenciu výslovných vyhlásení v tomto zmysle zo strany tretích podnikov, ktoré sa podieľali na porušení (rozsudky Súdu prvého stupňa BPB de Eendracht/Komisia, už citovaný v bode 106 vyššie, bod 343, a z 9. júla 2003, Cheil Jedang/Komisia, T-220/00, Zb. s. II-2473, bod 168). V tejto súvislosti okolnosti, podľa ktorých bol podnik najmenej aktívnym účastníkom na stretnutiach kartelu alebo len získaval informácie, ktoré mu jednostranne oznámil konkurent, bez toho, aby vyjadril akýkoľvek odstup alebo nesúhlas, nezohrávajú žiadnu úlohu na preukázanie pasívnej roly tohto podniku v rámci kartelu (rozsudok Cement, už citovaný v bode 45 vyššie, bod 1849).

112 V predmetnej veci z bodu 79 vyššie v prvom rade vyplýva, že žalobkyne sa zúčastnili kartelu od 20. apríla 2004. Preto treba pripomenúť, že na stretnutí z 20. apríla 2004 a počas telefonického rozhovoru z 15. júna 2004 žalobkyne informovali svojich konkurentov o svojom budúcom správaní na trhu a od spoločnosti Pilkington dostali bez toho, aby prejavili akýkoľvek nesúhlas, informácie týkajúce sa dohôd o zvýšení cien zamýšľaných tromi ďalšími členmi kartelu. Žalobkyne sa zúčastnili stretnutí kartelu z 2. decembra 2004 a 11. februára 2005, pričom sa výslovne nedištancovali od protisúťažných

diskusii, ktoré na týchto stretnutiach prebehli. Ďalej z bodu 79 vyššie a z napadnutého rozhodnutia tiež vyplýva, že žalobkyne zorganizovali stretnutie z 2. decembra 2004 (odôvodnenie 502 napadnutého rozhodnutia). Napokon z bodov 70 a 72 vyššie a z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že na stretnutiach z 2. decembra 2004 a 11. februára 2005 sa žalobkyne rozhodli zvýšiť ceny v rôznych regiónoch a že sa zúčastnili na výmene citlivých informácií (odôvodnenie 502 napadnutého rozhodnutia). Preto nemožno označiť ich správanie v karteli za pasívne.

- 113 Skutočnosť, že žalobkyne nevykonali niektoré dohody prijaté na stretnutiach, ktoré sa konali pred stretnutím z 2. decembra 2004 a na stretnutí z 11. februára 2005, neumožňuje preukázať, že sa na trhu správali konkurenčne. Výmena citlivých informácií, ku ktorej došlo na stretnutí z 2. decembra 2004 a telefonický rozhovor z 15. júna 2004 svedčia o opaku. Hoci sa žalobkyne najprv neriadili niektorými dohodami o zvýšení cien, najmä pokiaľ ide o pobaltské krajiny, bolo preukázané, že vykonali iné dohody a že aktívne spolupracovali s tromi ďalšími členmi kartelu, najmä tým, že im poskytli podstatné informácie na účely prijatia a vykonania dohôd o cenách (pozri body 57, 59, 63 a 65 vyššie). Okrem toho skutočnosť, že dohody prijaté na stretnutí z 11. februára 2005 neboli vykonané, možno vysvetliť skôr začiatkom kontrol uskutočnených Komisiou, než konkurenčným správaním žalobkýň (pozri odôvodnenie 296 napadnutého rozhodnutia).
- 114 Okrem toho, pokiaľ ide o výpočet pokút uložených trom ďalším členom kartelu, žalobkyne vytýkajú Komisii, že nezohľadnila opakované porušovanie a že nezvýšila výšku ich pokuty, aby zaistila odstrašujúci účinok, hoci obrat niektorých z nich bol jednoznačne vyšší ako ich obrat. Preto Komisia tým, že s rozdielnymi situáciami zaobchádzala rovnako, porušila zásadu zákazu diskriminácie.
- 115 Predovšetkým treba pripomenúť, že pri stanovení sumy každej pokuty Komisia disponuje voľnou úvahou (rozsudok Súdneho dvora zo 16. novembra 2000, *Mo och Domsjö/Komisia*, C-283/98 P, Zb. s. I-9855, bod 47; rozsudky Súdu prvého stupňa z 5. decembra 2006, *Westfalen Gassen Nederland/Komisia*, T-303/02, Zb. s. II-4567, bod 151, a *Trioplast Industrier/Commission*, už citovaný v bode 109 vyššie, bod 141).
- 116 Okrem toho, ako bolo pripomenuté v bode 106 vyššie, k porušeniu zásady zákazu diskriminácie dochádza vtedy, keď sa rovnaký predpis uplatňuje na rozdielne situácie. Treba spresniť, že v predmetnej veci Komisia neuplatnila vo vzťahu k žalobkyniam ani príťažujúcu okolnosť, akou je opakované porušovanie, ani násobiteľ z dôvodu odstrašujúceho účinku pokuty.
- 117 Pokiaľ ide o pojem odstrašujúci účinok, treba pripomenúť, že odstrašujúci účinok je jednou z okolností, ktoré sa majú pri výpočte výšky pokuty zohľadniť. Podľa ustálenej judikatúry (rozsudok Súdneho dvora zo 7. júna 1983, *Musique Diffusion française a i./Komisia*, 100/80 až 103/80, Zb. s. 1825, body 105 a 106) je totiž cieľom pokút uložených za porušenie článku 81 ES a stanovených v článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 potrestať nezákonné konanie dotknutých podnikov, ako aj odradiť tieto podniky a iné hospodárske subjekty od budúceho porušovania pravidiel Európskej únie v oblasti hospodárskej súťaže. Komisia tak pri výpočte výšky pokuty môže zohľadniť okrem iného veľkosť a hospodársku silu dotknutého podniku (rozsudok *Musique Diffusion française a i./Komisia*, už citovaný, body 119 až 121). Komisia však nie je povinná vypočítať pokutu zo súm založených na obrate dotknutých podnikov ani nie je povinná v prípade, ak sú pokuty uložené viacerým podnikom zúčastneným na tom istom porušení, zaistiť, aby ňou vypočítané konečné sumy pokút uložených podnikom odrážali všetky rozdiely medzi nimi, pokiaľ ide o ich celkový alebo relevantný obrat (rozsudok Súdneho dvora z 28. júna 2005, *Dansk Rørindustri a i./Komisia*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, Zb. s. I-5425, bod 312).
- 118 Z napadnutého rozhodnutia v predmetnej veci vyplýva, že násobiteľ na účely odstrašujúceho účinku pokuty sa uplatnil v prípade *Saint-Gobain* pri výpočte jej pokuty z dôvodu „jej najvýznamnejšieho pôsobenia v sektore výroby skla“ a „jej obrat v absolútnych číslach je významnejší ako obrat ostatných“ (odôvodnenie 519).

- 119 Pokiaľ ide o ostatné podniky, ktoré sa zúčastnili kartelu, treba konštatovať, že sa na ne neuplatnil žiaden násobiteľ. Žalobkyne sa však len obmedzili na konštatovanie, že obrat Glaverbel predstavoval trojnásobok ich obratu, a to bez toho, aby uviedli obrat Pilkington. S ohľadom na judikatúru pripomenutú v bode 117 vyššie, samotná táto skutočnosť za predpokladu, že bude preukázaná, nestačí na preukázanie toho, že Komisia bola povinná uplatniť násobiteľ na účely odstrašujúceho účinku pokuty.
- 120 Z uvedeného vyplýva, že Komisia zohľadnila rozdiely, ktoré existovali v situácii podnikov, ktoré sa zúčastnili kartelu, tým, že určila prípadný násobiteľ na zaistenie odstrašujúceho účinku pokút.
- 121 Pokiaľ ide o tvrdenie založené na nezvýšení pokuty uloženej Saint-Gobain a Glaverbel z dôvodu opakovaného porušovania, a najmä na maximálnej lehote, nad rámec ktorej opakované porušovanie nemožno zohľadniť, stačí zdôrazniť, že ani nariadenie č. 1/2003, ani usmernenia k metóde stanovovania pokút takúto lehotu nestanovujú a že neexistencia takejto lehoty neporušuje zásadu právnej istoty (rozsudok Súdneho dvora zo 17. júna 2010, Lafarge/Komisia, C-413/08 P, Zb. s. I-5361, body 66 a 67).
- 122 Zásada proporcionality však vyžaduje, aby sa pri posudzovaní tendencie podniku porušovať pravidlá hospodárskej súťaže vzal do úvahy čas, ktorý uplynul medzi dotknutým porušením a predchádzajúcim porušením týchto pravidiel. V rámci súdneho preskúmania aktov Komisie v oblasti práva hospodárskej súťaže môžu byť Všeobecný súd a podľa okolností aj Súdny dvor vyzvaní, aby overili, či Komisia uvedenú zásadu dodržala, keď z dôvodu opakovaného porušovania zvýšila uloženú pokutu, a najmä či takéto zvýšenie bolo nevyhnutné z hľadiska času, ktorý uplynul medzi dotknutým porušením a predchádzajúcim porušením pravidiel hospodárskej súťaže (rozsudok Lafarge/Komisia, už citovaný v bode 121 vyššie, bod 70).
- 123 V predmetnej veci, ako uvádza Komisia, pred začiatkom druhého porušenia spáchaného týmito dvoma podnikmi uplynulo pätnásť rokov a v rozpore s tým, čo tvrdia žalobkyne, nebolo preukázané pokračovanie medzi prvým a druhým porušením. Toto obdobie neumožňuje, aby bola preukázaná tendencia týchto podnikov porušovať pravidlá hospodárskej súťaže. Treba sa teda domnievať, že Komisia neporušila zásadu zákazu diskriminácie, keď dospela k záveru, že obdobie medzi dvoma porušeniami bolo dostatočne dlhé na to, aby bolo vylúčené zvýšenie pokuty uloženej Saint-Gobain a Glaverbel z dôvodu opakovaného porušovania.
- 124 Vzhľadom na uvedené treba tento dôvod zamietnuť a v dôsledku toho aj všetky návrhy žalobkýň smerujúce k zníženiu výšky pokuty.

O prípustnosti odkazov Komisie na odpoveď Pilkington na oznámenie o výhradách

- 125 Na pojednávaní vzniesli žalobkyne námietku neprípustnosti týkajúcu sa odkazov Komisie uvedených vo vyjadrení k žalobe a v jej odpovedi z 23. januára 2012 na písomné otázky položené Všeobecným súdom, na odpoveď Pilkington na oznámenie o výhradách, lebo nemali prístup k uvedeným dokumentom počas správneho konania, a nevedeli teda o jeho obsahu. Spresnili, že Komisia nemohla použiť uvedenú odpoveď ako dokument v ich neprospech bez toho, aby neporušila ich právo na obhajobu.
- 126 Komisia uviedla, že tieto skutočnosti neobsahovali skutočnosti v neprospech žalobkýň a že neboli nevyhnutné na rozhodnutie o spore.
- 127 V tejto súvislosti treba uviesť, že z vyššie uvedeného vyplýva, že odkazy uskutočnené Komisiou na odpoveď Pilkington na oznámenie o výhradách vo vyjadrení k žalobe a v jej odpovedi z 23. januára 2012 na písomné otázky položené Všeobecným súdom nie sú nevyhnutné na rozhodnutie o spore Všeobecným súdom. Preto netreba rozhodnúť o námietke neprípustnosti vznesenej žalobkýňami.

O trovách

¹²⁸ Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyne nemali úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazat' ich na náhradu trov konania v súlade s návrhmi Komisie.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (šiesta komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Žaloba sa zamieta.**
2. **Guardian Industries Corp. a Guardian Europe Sàrl sú povinné nahradiť trovy konania.**

Kanninen

Wahl

Soldevila Fragoso

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 27. septembra 2012.

Podpisy

Obsah

Skutkové okolnosti

Konanie a návrhy účastníkov konania

Právny stav

O prípustnosti určitých dokumentov a odkazov na tieto dokumenty

– O prípustnosti listu Komisie z 10. februára 2012

– O prípustnosti odkazov na dokumenty, ktoré neboli predložené Všeobecnému súdu

O návrhoch smerujúcich k čiastočnému zrušeniu napadnutého rozhodnutia

O prvej časti založenej na nesprávnom posúdení trvania účasti žalobkyní na porušení

- O stretnutí z 20. apríla 2004
- O telefonickom rozhovore z 15. júna 2004
- O stretnutí z 2. decembra 2004

O druhej časti založenej na nesprávnom posúdení geografického rozsahu dohôd

O návrhoch týkajúcich sa zníženia výšky pokuty

O žalobnom dôvode založenom na potrebe znížiť výšku pokuty z dôvodu čiastočného zrušenia napadnutého rozhodnutia

O žalobnom dôvode založenom na porušení zásady zákazu diskriminácie a povinnosti odôvodnenia, pokiaľ ide o výpočet výšky pokuty

O dôvode založenom na nesprávnom posúdení obmedzenej a pasívnej úlohy, ktorú žalobkyne, pokiaľ ide o porušenie, zohrávali, a na porušení zásady zákazu diskriminácie

O prípustnosti odkazov Komisie na odpoveď Pilkington na oznámenie o výhradách

O trovách